

Sygn. akt III Ca 518/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek

Protokolant Iwona Reterska

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2018 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa Raport Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w K. przeciwko S. D.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 20 grudnia 2017 r., sygn. akt I C 1879/17

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Wodzisławiu Śląskim do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego.

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 518/18

UZASADNIENIE

Powód Raport Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. żądał zasądzenia od pozwanego S. D. kwoty 1 206 zł wraz z kosztami postępowania.

W uzasadnieniu twierdził, że pozwany nie wywiązał się z umowy zawartej z (...) Spółką Akcyjną. Zaprzestał regulowania zobowiązań na rzecz pierwotnego wierzyciela, który zawiesił świadczenie usług i naliczył umówioną karę. Umową cesji

z 6 09 2016 roku powód nabył od (...) S.A. wierzytelność z tytułu umowy

o świadczenie usług telekomunikacyjnych przysługującą pierwotnemu wierzycielowi względem pozwanego.

Sąd Rejonowy w Lublin – Zachód w L. sporządził w dniu

08 02 2017r. nakaz zapłaty, w którym polecił pozwanemu zapłacić powodowi dochodzone należności.

Pozwany S. D. wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym wnosila o zasądzenie na jego rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu sprzeciwu zarzucił brak legitymacji procesowej powoda, niewykazanie roszczenia, niewykazanie cesji wierzytelności.

Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim w wyroku z dnia 20 12 2017r. oddalił powództwo oraz orzekł o kosztach procesu.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia przywołał regulację art. 509 k.c. i stwierdził, że powód nie wykazał cesji wierzytelności. Nie przedłożył dokumentu, z którego wynikałoby, że cena została uregulowana. Przedłożony wydruk wyciągu z listy dłużników nie zawiera danych, o których mowa w art. 2 ust. 6 umowy przelewu wierzytelności, m.in. nie zawiera daty zawarcia umowy o świadczenie usług. Uznał, iż powód nie wykazał, czy pozwany zawierał umowę o świadczenie usług. Pozwany nie przedłożył żadnych dokumentów, z których wynikałoby, że pozwanego łączyła z Cyfrowym P. powoływana umowa. Ponadto, wskazał, iż powód przedłożył niepotwierdzone za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika kserokopie dokumentów, które nie stanowią dokumentów i nie mogą być wykorzystane jako dowody w sprawie. O kosztach procesu orzekła na podstawie art. 98 k.p.c.

Orzeczenie **zaskarżył powód Raport Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K.** który wnosił o jego zmianę przez uwzględnienie powództwa oraz zasądzenie od pozwanego na jego rzecz zwrotu kosztów procesu, bądź jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Zarzucał, że przy ferowaniu wyroku naruszono przepisy prawa procesowego i materialnego, regulacje:

- art. 233 § 1 k.p.c. poprzez naruszenie przez Sąd obowiązku rozpoznania całego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i nieuwzględnienie, iż powód powód nie wykazał w całości roszczenia tak co do zasady, jak i co do wysokości, podczas gdy powód wraz ze złożonym pozwem złożył szereg wniosków dowodowych w celu wykazania wysokości i zasadności całego dochodzonego roszczenia; poprzez nieuwzględnienie faktu niewykazania przez pozwanego, aby w sposób należyty wywiązał się z ciężących na nim zobowiązań wynikających z zawartej z operatorem umowy; poprzez błędne uznanie, iż powód nie wykazał wysokości roszczenia objętego pozwem, wynikającego m.in. z przedłożonych not obciążeniowych, naliczonych pozwanemu opłat abonamentowych, podczas gdy powód jednoznacznie wskazał okoliczności na poparcie swoich twierdzeń oraz załączył w toku postępowania wystawione na rzecz pozwanej noty obciążeniowe, w tym w sposób jednoznaczny wskazał co składa się na roszczenie dochodzone pozwem; poprzez błędne uznanie, iż dokumentacja przedłożona przez powoda do akt niniejszej sprawy jest niewystarczająca do prawidłowego zweryfikowania istnienia, charakteru i wysokości całego roszczenia, podczas gdy powód załączył do pozwu wystawione na rzecz pozwanego noty obciążeniowe, z których m.in. wywodzi swoje roszczenie, w tym opisał charakter wiążącego strony stosunku prawnego oraz zakres wzajemnych zobowiązań stron, zaś pozwany w żaden sposób nie kwestionował faktu, że był stroną przywołanej przez powoda w treści pozwu umowy abonenckiej; poprzez błędne uznanie, iż dokumentacja przedłożona przez powoda do akt niniejszej sprawy nie może być traktowana jako dokument, a co za tym idzie nie może być uwzględniona jako dowód w niniejszej sprawie; poprzez błędne uznanie, iż powód nie wykazał skutecznego nabycia wierzytelności przysługującej wobec pozwanego od wierzyciela pierwotnego, tj. (...) S.A. z siedzibą w W. wynikających z nienależytego wykonania przez pozwanego umowy abonenckiej zawartej przez pozwanego z wierzycielem pierwotnym; błędną ocenę mocy dowodowej przedłożonej przez powoda umowy cesji wierzytelności z dnia 06 września 2016 r. wraz z wyciągiem z listy wierzytelności stanowiących przedmiot umowy cesji dotyczącym wierzytelności w formie wydruku z systemu informatycznego, którym dysponuje, w imieniu powoda, podmiot zarządzający wierzytelnościami nabytymi przez powoda,

tj. spółka (...) s.a. z siedzibą w K.; poprzez nieuwzględnienie wykazania przez powoda, za pomocą dokumentów przedłożonych

wraz z pozwem legitymacji procesowej czynnej po stronie powoda w niniejszej sprawie, w tym wydruku z płyty CD z listy wierzytelności stanowiącej przedmiot umowy cesji wierzytelności w odniesieniu do wierzytelności przysługującej wobec pozwanego

- art. 232 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. oraz w zw. z art. 6 k.c. wskutek nieuwzględnienia wniosków dowodowych zgłoszonych przez powoda w treści złożonego pozwu, tj. wniosku o zobowiązanie wierzyciela pierwotnego do potwierdzenia nabycia przez powoda wierzytelności przysługującej wobec pozwanego na mocy umowy cesji, podczas gdy okoliczności, na które powód powołał wskazane dowody miały istotne znaczenie z punktu widzenia przedmiotu niniejszego postępowania;
- - art. 128 k.p.c. w zw. z art. 129 § 2 k.p.c. poprzez błędne jego zastosowanie i przyjęcie, iż tylko oryginały dokumentów, bądź odpisy potwierdzone za zgodność z oryginałem przez notariusza albo pełnomocnika będącego adwokatem, radcą prawnym mogą być przedmiotem dowodu, podczas gdy oryginały dokumentów lub ich uwierzytelnione kopie przedkładane są dopiero na żądanie strony przeciwnej;
- art. 509 k.c. w zw. z art. 65 § 2 k.c. poprzez błędną wykładnię wskazanego przepisu i błędne przyjęcie iż powód nie wykazał nabycia dochodzonej wierzytelności od wierzyciela pierwotnego, podczas gdy powód przedłożył zawartą z Cyfrowym P. umowę cesji wierzytelności wraz z wyciągiem z listy wierzytelności stanowiących jej przedmiot w odniesieniu do wierzytelności przysługującej wobec pozwanej czym zrealizował zobowiązanie do wykazania, iż w ramach pakietu wierzytelności nabył zindywidualizowaną wierzytelność wobec pozwanej, a zatem w sposób skuteczny nabył wskazaną wierzytelność, a jednocześnie wykazał w sposób jednoznaczny posiadaną legitymację procesową czynną w niniejszej sprawie.

W uzasadnieniu między innymi podnosiła, że zgodnie z umową cesji płyta CD zawierająca wykaz wierzytelności objętych umową, w tym wierzytelności przysługujących cedentowi względem pozwanego, została przekazana cesjonariuszowi po uzyskaniu przez cedenta potwierdzenia z banku wpływu ceny stanowiącej zapłatę za nabywane wierzytelności. Powód dysponuje płytą CD, co należy rozumieć jako zapłacenie przez powoda ceny nabycia wierzytelności, w tym wierzytelności wobec pozwanego. Wniósł jednocześnie o uzupełnienie i powtórzenie postępowania dowodowego przez przeprowadzenie dowodu z dokumentu w postaci potwierdzenia zapłaty ceny cesji, na okoliczność skuteczności zawartej umowy cesji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Sąd pierwszej instancji rozpoznając sprawę trafnie przyjął, że zgodnie z twierdzeniami pozwu powódka dochodzi od pozwanego roszczeń wynikających z łączącej strony umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, lecz wadliwie rozpoznał sprawę.

Jakkolwiek bowiem słusznie uznał, że wobec zakwestionowania przez pozwanego zasadności dochodzonych roszczeń oraz zaprzeczenia przez niego twierdzeniom pozwu (k- 121 akt), na powódce zgodnie z regulacją art. 6 k.c. ciąży obowiązek ich wykazania, to wadliwie przeprowadził postępowanie dowodowe.

Na rozprawie w dniu 6 1 2017r. formalnie dopuścił bowiem dowody

z dokumentów, lecz zamiast z ich oryginałów lub prawidłowo uwierzytelnionych ich odpisów przeprowadził je z dołączonych do pozwu ich niewierzytelnionych kserokopii.

Z tej przyczyny dowody te nie zostały faktycznie przeprowadzone (nie przeprowadzono dowodów z dokumentów tylko lecz z przewidzianych w art. 309 k.p.c., „innych środków dowodowych”), a na dodatek odmówiono wiarygodności informacji zawartym w kserokopiach dokumentów.

Powoduje to, że w materiale sprawy brak jest podstaw do skonstruowania prawidłowej podstawy faktycznej orzeczenia, a wydanie wyroku wymaga „przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości” w rozumieniu art. 386 § 4 k.p.c.,

co równocześnie powoduje, że ocena zasadności podniesionych przez skrzącego zarzutów w obecnym stanie sprawy jest bezprzedmiotowa.

Czyni to apelację uzasadnioną i z mocy przywołanej regulacji prawnej czyniło koniecznym uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Reasumując zaskarżony wyrok jest wadliwy i dlatego apelację powódki jako uzasadnioną uwzględniono orzekając jak w sentencji na mocy regulacji art. 386 § 4 k.p.c.

Sąd Rejonowy rozpoznając ponownie sprawę rozpozna zgłoszone przez powódkę wnioski dowodowe, w tym zgłoszone w postępowaniu odwoławczym, a dopuszczone dowody prawidłowo przeprowadzi.

Przed przystąpieniem do ich rozpoznania sprawy weźmie przy tym pod uwagę, iż powódka nie miała obowiązku dołączenia do pozwu oryginałów dokumentów z których miały zostać przeprowadzone przez Sąd zaofierowane mu dowody (art. 126 § 1 pkt 3 k.p.c. w związku z art. 187 § 1 k.p.c. rodzi jedynie obowiązek zaofierowania sądowi dowodów).

Ich dopuszczenie i przeprowadzenie uzależnione było bowiem od uznania przytoczonych w pozwie okoliczności za istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c.), stanowiska pozwanej (zaprzeczenia lub ich przyznania - art. 229 k.p.c. i art. 230 k.p.c.) i w przypadku ich nie dołączenia do pozwu realizacja obowiązku ich przedstawienia sądowi powinna była nastąpić w drodze wydania przez przewodniczącego przed wyznaczeniem rozprawy stosownego zarządzenia w oparciu o regulację art. 208 § 1 pkt 5 k.p.c.

Orzekając w sprawie dokona oceny zebranego w sprawie materiału i poczyni ustalenia faktyczne dotyczące tych okoliczności, bądź też jednoznacznie w uzasadnieniu orzeczenia wypowie się, że czy uznała je za nieudowodnione, a jeżeli tak to z jakich przyczyn i w jakim zakresie.

SSO Leszek Dąbek